

A Győri Ítéltábla a dr. Bíró Anna Dorottya ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Szilvágyi Ügyvédi Iroda által képviselt **I.r.**, és a dr. Kovács István ügyvéd által képviselt **II.r. alperes** ellen gazdasági társaság többségi befolyással rendelkező volt tagja korlátlan felelősségének megállapítása iránti perében a Győri Törvényszék 2016. december 6. napján kelt G.20.546/2016/7. számú ítélete ellen az I. r. alperes által 10. sorszám, a II. r. alperes által 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés, illetve a felperes által Pf.4. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés alapján - tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az I.r.-II.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperes részére egyetemlegesen 30.000 (Harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. r. alperes 2010. augusztus 25. napjától, a II. r. alperes 2009. június 23. napjától 2013. augusztus 15. napjáig volt tagja az ... Kft-nek, - a továbbiakban Kft. - Az I. r. alperes 2012. április 20. napjától 2013. augusztus 15. napjáig a Kft. ügyvezetője is volt.

A Kft. a felperessel szemben 5 millió forint és járulékai megfizetése iránt kezdeményezett pert a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság előtt 16..../2012. ügyszámon. A bíróság a 2013. június 19. napján megtartott tárgyaláson - melyen a Kft., mint felperes nem képviseltette magát - **16.P..../2012/15. számú végzésével a pert megszüntette. Kötelezte a Kft-t, hogy 15 napon belül fizessen meg jelen per felperese részére 190.500 forint perköltséget.** A Kft. által lerótt 153.700 forint kereseti illetéket 46.100 forintra mérsékelte, melyet a Kft. viselt, továbbá megállapította, hogy a Kft. 107.600 forint lerótt kereseti illeték visszatérítésére jogosult a NAV-hoz benyújtott külön kérelem alapján. A pert megszüntető végzés elleni fellebbezési jogáról jelen per felperese a tárgyaláson lemondott.

A tárgyalási jegyzőkönyv és a végzés a Kft. részére - annak jogi képviselője útján - 2013. június 20. napján került kézbesítésre, a fellebbezési határidő 2013. július 5. napján telt le.

A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 2013. július 11. napján kelt - tértivevény nélkül megküldött - végzésével tájékoztatta a Kft-t és jelen per felperesét, **hogy a pert megszüntető végzés 2013. július 6. napján jogerőre emelkedett.**

2013. augusztus 15. napján - T-né dr.V.E. ügyvéd által készített és ellenjegyzett - **három üzletrész adásvételi szerződés jött létre**, melyben az I.-II. r. alperes, illetve a perben nem álló

Sz.Cs. értékesítette a Kft-ben meglévő üzletrészét **S.F.** részére, aki ezáltal a Kft. kizárólagos tulajdonosává vállt. Az I. r. alperes üzletrészének névértéke 170.000 forint, a II. r. alperes üzletrészének névértéke 160.000 forint, és **Sz.Cs.** üzletrészének névértéke ugyancsak 170.000 forint volt.

2013. augusztus 21. napján három átadás-átvételi elismervény készült - Sz.Zs. és D.Á. tanúk jelenlétének feltüntetésével -, melyekben rögzítették, hogy az I. r. alperes átadta a Kft. 2009. és 2010. évekre vonatkozó valamennyi könyvelési anyagát; külön okiratban a 2011-2013 évekre vonatkozó könyvelési anyagot; illetve az ... Banknál vezetett bankszámlán lévő 70.000 és a házipénztárban meglévő 285.570 forintot.

A felperes 2014. március 13. és 2014. március 14. napján felszólító levelet küldött a Kft. és annak új ügyvezetője, **S.F.** részére az előzményi pert megszüntető végzésben meghatározott perköltségfizetési kötelezettség érvényesítése kapcsán. A Kft. székhelyéről a tértivevényes küldemény „nem kereste” jelzéssel, míg az új ügyvezető címéről címzett „ismeretlen” jelzéssel érkezett vissza.

A felperes a Kft-vel szemben törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett. A Kft. kényszertörlési eljárását 2014. augusztus 8-i kezdő időponttal rendelték el, mely hitelezői igénybejelentés miatt felszámolási eljárásba fordult át. A Kft. felszámolását a Győri Törvényszék 11. Fpk.../6. számú, 2015. június 17. napján közzétett végzésével rendelte el. **A felszámolási eljárás megindítására irányuló kérelem benyújtásának időpontja 2015. május 7. napja volt.**

A felszámolási eljárásban a felperes hitelezői 190.500 forint perköltség és 5.000 forint összegű regisztrációs díjigényét a Cstv. 57. § (1) bekezdés f) pontja szerinti kategóriába sorolta be a felszámoló. A felszámolási eljárásban hitelezői igényként a felperes fenti igénye, és a NAV 123.000 forint összegű, a Cstv. 57. § (1) bekezdése e) és f) pontja szerinti kielégítési kategóriába sorolt hitelezői igénye volt bejelentve. Az egyszerűsített felszámolási eljárásra irat- és vagyonhiány miatt került sor, a nyilvántartott hitelezői igények kielégítésére nem volt vagyoni fedezet. A Győri Törvényszék **2016. május 23. napján kelt végzésével a Kft-t egyszerűsített felszámolási eljárás keretében megszüntette,** és elrendelte a cégjegyzékből való törlését.

* * *

A felperes 2016. június 15. napján előterjesztett keresetében elsődlegesen a Cstv. 63/A. §-a alapján annak megállapítását kérte, hogy az I-II. r. alperesek korlátlanul felelnek a Kft. felszámolása alatt ki nem elégített 195.500 forint összegű követelés teljesítéséért, másodlagosan a Cstv. 33/A. §-a alapján kérte annak megállapítását is, hogy az I. r. alperes, mint a Kft. vezetője, a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekének figyelembevételével látta el, és ezáltal a hitelezők követelésének teljes mértékben történő kielégítését meghiúsította.

A Cstv. 63/A. §-ára alapított kereset vonatkozásában a felperes arra hivatkozott, hogy az I-II. r. alperes 2013. augusztus 15. napján **rosszhiszeműen ruházta át** a Kft-ben fennálló részesedését **S.F.** részére a felperes, mint hitelező 195.500 forint összegben nyilvántartott hitelezői igénye meghaladta a társaság jegyzett tőkéjének 50%-át, és ez kielégítetlen maradt.

* * *

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, nem annak van jelentősége, hogy az üzletrész átruházása előtt miért nem került a felperes felé fennálló tartozás rendezésére sor, hanem a Kft. üzletrész átruházás időpontjában fennálló vagyoni helyzetének. Nem jártak el rosszhiszeműen az üzletrész átruházás kapcsán, a felszámolási eljárásban nyilvántartott hitelezői igényeket meghaladó összegű készpénzállomány volt a házipénztárban, melyet átadtak a vevőnek, amit a tényállásban ismertetett 2013. augusztus 21. napján kelt jegyzőkönyvek csatolásával kívánták igazolni.

Az alperesi védekezéssel összefüggésben a felperes arra hivatkozott, hogy megalapozza az I-II. r. alperes rosszhiszeműségét az, hogy a Kft. az ellene minden alap nélkül megindított perben elállt keresetétől, és ehhez képest a Kft-t perköltségben marasztaló végzés jogerőre emelkedése után alig egy hónappal egy elérhetetlen vevő részére értékesítették üzletrészeit, ezzel „**fantomizálva**” a **Kft-t.** Az alperesek tudtak arról, hogy a felperes már a 2013. június 19. napján megtartott tárgyaláson lemondott a pert megszüntető végzés vonatkozásában fellebbezési jogáról, így már az **üzletrész átruházását megelőzően sor kellett volna, hogy kerüljön a kifizetésére.** A követelés rendezése hiányában az üzletrészek átruházása nem minősíthető jóhiszemű magatartásnak, s elmaradt a felperes, mint hitelező értesítése is az üzletrész átruházásról.

Álláspontja szerint az alperesek által csatolt jegyzőkönyvek a Cstv. 63/A. §-a szerinti két fordulat közül nem a likviditás kérdése, hanem **a rosszhiszeműség kérdése szempontjából bírnak jelentőséggel,** annak igazolására ugyanis alkalmatlanok, hogy a Kft. fizetőképessége volt a jegyzőkönyv keltének időpontjában. Egyetlen házipénztár adat - annak valósága esetén - sem lenne alkalmas a Kft. fizetőképességének igazolására, ehhez komplex vizsgálatra van szükség, amire nincs lehetőség, mert az alperesek a Kft. tagjaiként éves beszámoló letétbe helyezésére irányuló kötelezettségüknek sem tettek eleget.

Vitatta, hogy a Kft. a jelzett időpontban az okiratban feltüntetett vagyonnal rendelkezett volna. E jegyzőkönyvek **egyszerű okiratok,** azokból nem állapítható meg, hogy azt az érintettek a tanúk előtt írták alá, vagy a tanúk előtt aláírásukat sajátjuknak ismerték el, s nem derül ki a jegyzőkönyvek kelte sem. **Vitatta a 2013. augusztus 21. napján kelt jegyzőkönyvek vonatkozásában** - más okirattal összehasonlítva - **S.F. vevő aláírásának valódiságát.** Rámutatott, hogy életszerűtlen az is, hogy nem 2013. augusztus 15. napján - az üzletrész átruházására irányuló szerződések megkötésének időpontjában - került sor a 2013. augusztus 21. napjára dokumentált cselekményekre.

* * *

Az elsőfokú bíróság az ítéletével kötelezte az I-II. r. alperest, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 190.500 forint tőkeösszeget, valamint 21.400 forint perköltséget, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Álláspontja szerint a felperes az elsőfokú bíróság által alternatív keresetnek tekintett igényéből a Cstv. 63/A. §-a alapján előterjesztett keresetet - tartalma alapján - marasztalási keresetként, a felelősség átfordulását megalapozó magatartás tanúsításának időpontjában hatályos jogszabályi rendelkezések szerint kell elbírálni. **A Cstv. 63/A. §-a felperes által bizonyítandó törvényi tényállási feltételei igazoltak.** A felperes és a NAV hitelezői igénye meghaladta a Kft. 500.000 forint összegű jegyzett tőkéje 50%-át, a felszámolási eljárás megindítását megelőző három éven belül került sor az üzletrészek értékesítésére, az I-II. r. alperes részesedése egybeszámítandó, így a többségi befolyás Ptk. 685/B. §-a szerinti követelménye is teljesült.

Rámutatott, hogy a Cstv. 63/A. §-a szerinti kimentés körében annak van jelentősége, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően a vezető tisztségviselőknek a hitelezői érdekeket szolgálva, és nem a gazdálkodó szervezet tagjainak érdekeit figyelembe véve kell gazdálkodnia, mely kötelező gazdálkodási elv mindaddig fennáll, amíg az adós nem lesz képes a vele szemben fennálló követeléseket esedékességükkor kielégíteni. Az vizsgálendő, hogy amennyiben az ügylet időpontjáig a tartozás felhalmozódása még nem következett be, úgy az adós fizetőképese volt-e. Ha pedig a tartozás az üzletrész átruházása előtt keletkezett, akkor pedig annak, hogy nem volt fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben a cég, vagy ugyan nem volt fizetőképese, de a tag az átruházás során jóhiszeműen és a hitelezői érdekek figyelembevételével járt el. Utóbbi feltétel tekintetében a likvid pénzeszközök megléte vizsgálendő.

Utalt a BDT2012.2670 számú eseti döntésre azzal összefüggésben, hogy a bírósági határozatban megszabott teljesítési határidő a jogerős határozat kézbesítését követő napon kezdődik. A konkrét esetben - tértivevény hiányában - a jogerőt megállapító végzés kézbesítésének időpontja nem igazolható. A polgári per szabad bizonyítási rendszere miatt egyéb módon is bizonyítható, hogy a teljesítési határidő a perköltség vonatkozásában a részesedés átruházásáig lejárt. Kiemelte, hogy a Kft.-nek - a felperes fellebbezési jogról való lemondása folytán - tudnia kellett, hogy amennyiben az átvételtől számított 15 napon belül nem él a végzés ellen fellebbezéssel, akkor az jogerőre emelkedik. Egyik peres fél sem vonta kétségbe, hogy a bíróság értesítette a feleket a végzés jogerőre emelkedéséről. Az előzményi per bíróságának közlése szerint 2013. július 11. napján adták postára a jogerőről szóló értesítőt, így annak legkésőbb 2013. július 30-ig kellett megérkeznie az előzményi per felpereséhez ahhoz, hogy a 15 napos teljesítési határidő az üzletrész átruházási szerződés megkötését megelőzően 2013. augusztus 14. napjáig leteljen, s így a tartozás már lejárt tartozásnak minősüljön. **Az üzletrész átruházásának napján így a Kft. 190.500 forint összegű jogerős bírósági határozaton alapuló lejárt (felhalmozódott) tartozással rendelkezett.**

Megállapította, hogy a Kft. a részesedés átruházásának időpontjában nem volt fizetőképese, illetve fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt. Kiemelte, hogy - **egyéb könyvelési anyag hiányában** - nem bizonyította a Kft. átruházáskori fizetőképessége. A Kft. likvid eszközeire vonatkozóan csak a 2013. augusztus 21. napján kelt átadás-átvételi elismervény tartalmazott adatot, ez azonban nem igazolja azt, hogy a vizsgált időpontban (2013. augusztus 15. napja) is ugyanekkora likvid pénzeszközzel rendelkezett a Kft., működő cég esetén ugyanis a likvid pénzeszközök változatlansága nem állapítható meg. Egyéb könyvelési anyag hiányában a pert megszüntető végzésben szereplő illeték visszatérítés sem vehető figyelembe, nem állapítható meg, hogy terjesztett-e elő a Kft. ez iránt igényt, s amennyiben igen, úgy az átruházás időpontjában a pénzüsszeg rendelkezésre állt-e már.

Rámutatott, hogy a Cstv. 63/A. §-a második fordulata szerinti kimentési feltétel sem valósult meg, nem igazolt, hogy az I-II. r. alperes jóhiszeműen, és a hitelezők érdekeinek figyelembe vételével járt volna el az ügylet során. Rámutatott, hogy ennek az alperesek magatartása akkor felelt volna meg, ha az I. r. alperes, mint ügyvezető gondoskodik a Kft. nevében a tartozás kiegyenlítéséről, vagy a likvid vagyonelem is átadásra kerül, ennek hiányában az átadás-átvételi elismervényben kifejezetten megjelölik az új ügyvezető felé, hogy a felperes irányába milyen lejárt fizetési kötelezettség terheli a Kft-t, ezzel mintegy átadva S.F. számára annak felelősségét.

A peradatok alapján azonban az állapítható meg, hogy **az üzletrészek megszerzője előtt nem volt ismert az, hogy a felperesi követelés jogerős határozatokon alapul.** Az I. r. alperes személyes előadása szerint ő maga sem tudott arról, hogy a perköltséget megállapító határozat jogerőre emelkedett, annak lejátságáról sem bírt információval.

A 2013. augusztus 21-i iratok vonatkozásában a bizonyítási kötelezettség az I-II. r. alperest terhelte, hogy az okiraton szereplő aláírás **S.F.**től származik. E tényt bizonyítandó, írásszakértő kirendelését ugyan nem kérték, de **Sz.Zs.** és **D.Á.** tanúk vallomása alátámasztotta az okirat tartalmát. Az így bizonyított tartalommal szemben nem tulajdonított jelentőséget a felperes azon hivatkozásának, hogy **S.F.** más okiratokon szereplő aláírásától eltér az aláírás, mert a felperes e hivatkozása csupán egyéb bizonyítékkal alá nem támasztott állítás maradt.

Az 5.000 forint összegű regisztrációs díj vonatkozásában elutasította a felperes keresetét, figyelemmel arra, hogy e követelés 2013. augusztus 15. napján még nem volt lejárt. A Cstv. 33/A. §-a alapján előterjesztett keresetet amiatt találta alaptalannak, mert a felperes nem igazolta a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét és annak időpontját, a gazdálkodó szervezet vagyonának csökkenését, vagy a hitelezői követelés teljes kielégítésének megghiúsítását.

* * *

Az elsőfokú ítélet ellen az I. és II. r. alperes fellebbezést, míg a felperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő. Az I. -II. r. alperes elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és a felperesi kereset elutasítását, másodsorban annak a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését kérte.

Az I. r. alperes arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság okszerűtlenül, tévesen értékelte a perben felmerült bizonyítékokat, **a kimentés a Cstv.63/A.§. mindkét fordulata szerint alapos volt**, a részesedés átruházásának időpontjában a Kft. fizetőképese volt, illetve az alperesek jóhiszeműen jártak el. Az üzletrész átruházása alkalmával ugyanis a társaság ügyvezetői a megbízásukról lemondtak, az új ügyvezető 2013. augusztus 15. napjával **S.F.** lett, a korábbi ügyvezetők 2013. augusztus 15. napját követően nem voltak jogosultak a cég nevében eljárni, pénzt átadni és átvenni, így kizárólag a 2013. augusztus 15-i állapot szerint tudtak elszámolni a vevővel 2013. augusztus 21. napján is. Miután azt az elsőfokú bíróság tényként fogadta el, hogy a vevő részére 2013. augusztus 21. napján 285.570 forint készpénz került átadásra, és a Kft. számláján további 70.000 forint volt található, ebből logikusan nem következhet az, hogy 6 nappal korábban a Kft. fizetéseképtelen volt.

Az elsőfokú bíróság **a bizonyítási teherről sem tájékoztatta megfelelően az alpereseket**, nem tette világossá, hogy kizárólag a 2013. augusztus 15-i pénzügyi helyzet vizsgálandó, erre irányuló kérdést a feleknek és a tanúknak sem tett fel.

Amennyiben a Kft. az elsőfokú bíróság által megállapított fizetéseképtelen helyzetben lett volna, abban az esetben sem állapítható meg, hogy az alperesek nem jártak el jóhiszeműen, hiszen **éppen maguk adtak át az új ügyvezető részére a perbeli tartozást meghaladó pénzügyi összeget**, mely magatartás a rosszhiszeműségüket kizárja, igazolja, hogy a cég eladásakor figyelemmel voltak a hitelezők érdekeire.

Hivatkoztak az IH2012.138 számú döntésben megjelenő azon bírói gyakorlatra, mely szerint a Cstv. 63/A. §-a szerinti felelősség kapcsán értékelni kell azt, hogy a felszámolás alatt nem álló társaság esetében a követelések kielégítésének nincs kötött sorrendje. A törvény nem zárja ki a fizetéseképtelen cég üzletrészeinek értékesítését. Az üzletrészt értékesítő tag helytállási kötelezettsége csak akkor állapítható meg, ha az átruházás során rosszhiszemű volt, hitelezői érdekeket sértett, csökkentette a kielégítési alapot, elzárta a hitelezőket igényeik érvényesítésének lehetőségétől, illetve mentesülni akart a tagi felelősség alól.

A tanúk vallomása igazolta azt is, hogy a **Kft. tovább működött**, ami alátámasztja azt, hogy az alperesek nem hátsó szándékkal, fantomizálási célzattal adták el üzletrészeiket. Önmagában az, ha az eladók nem tájékoztatják a vevőt a tartozásról - megjegyezve, hogy I.rendű alperes neve nyilatkozat és **Sz.Zs.** vallomása szerint a tájékoztatás megtörtént -, még nem jelenti azt, hogy rosszhiszeműnek minősíthetők, e magatartás miatt nem csökken a cég vagyona, sem a hitelezői igény érvényesíthetőségének lehetősége.

Annak is jelentőséget kell tulajdonítani, hogy a felperes sem végrehajtási eljárást kezdeményezett a Kft.-vel szemben, mely - a Kft. működése miatt - megtérülést eredményezett volna, hanem törvényességi felügyeleti eljárást indított. Jogai érvényesítésével a felperes késedelmeskedett, saját felróható magatartására pedig előnyök szerzése érdekében nem hivatkozhat.

* * *

A II. r. alperes fellebbezésében a fizetőképesség vonatkozásában megismételte az I. r. alperes által előadottakat. Azt azzal egészítette ki, hogy a perbeli esetben annak van döntő jelentősége, hogy az **átruházási folyamat lezáródásakor** a teljes iratanyag, a bankszámla és a házipénztár átadásakor (2013.08.21.) **mi volt Kft. vagyoni-pénzügyi helyzete**. A perben okirattal és tanúkkal igazolták az alperesek, hogy olyan céget adtak át az új tulajdonosnak, mely a felperes követelésének kiegyenlítésére maradéktalanul képes volt. Téves az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy mérleg és egyéb bizonyíték hiányában az ügyletkori fizetőképesség nem állapítható meg. A teljesítőképességet pusztán a házipénztárban lévő összeg biztosította, de NAV-tól visszaigényelhető 107.600 forinttal is számolni kell, azt pedig tanúk igazolták, hogy a Kft. egyéb tartozással ekkor nem rendelkezett. A Kft. bankszámláján is volt 70.000 forint, aktívái a cég átadásakor 463.170 forintba rúgtak, ami több, mint kétszerese a felperesi követelésnek.

Az elsőfokú ítélet megalapozatlanságához vezet, és hatályon kívül helyezésére ad alapot, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése keretében nem tette világossá, hogy kizárólag a 2016. augusztus 15-i pénzügyi helyzetet vizsgálja, és a visszaigényelhető illeték vonatkozásában is az alpereseket terheli a bizonyítási kötelezettség.

Az elsőfokú bíróság **a per adataival ellentétesen állapította meg** azt, hogy **nem került sor** a határozat szerinti marasztalás vonatkozásában a **vevő tájékoztatására**. Az I. r. alperes előadása szerint - melyet a II. r. alperes személyes előadása is alátámasztott - a bírósági határozat átadásra került a vevő részére, ezt megerősítette **Sz.Zs.** tanúvallomása is, és annak nincs jelentősége, hogy **D.Á.** tanú erről miért nem tudott. Az, hogy az új ügyvezető nem tett eleget a határozatban foglaltaknak, nem róható az alperesek terhére.

Az elsőfokú bíróság **a jóhiszeműség fogalmát is félreértette**. Az átruházás kapcsán a rosszhiszeműség azt jelenti, hogy azért ruházzák át a céget az alperesek egy harmadik személyre, mert nem akarják kiegyenlíteni a felperes követelését, és azért éppen erre a személyre ruházzák át, mert tudják, hogy az nem lesz erre képes. A tanúk vallomásából megállapíthatóan **S.F.** kész üzleti tervvel vette meg a céget, és hónapokig nyereségesen tudta működtetni, **fantomizálási célzata a szerződő feleknek nem volt. Ha nem a fizetőképesség, akkor a jóhiszeműség kapcsán a pénzáadás ténye mindenképp értékelendő**. Nem járhattak el rosszhiszeműen az alperesek, ha biztosították a felperesi követelés fedezetét. A felperesi igényérvényesítés késedelme kapcsán a II. r. alperes is a Ptk. 4. § (4) bekezdésére utalt.

* * *

A felperes csatlakozó fellebbezésében az ítélet indokolásának helyesbítését kérte, illetve a Pp. 146. § (5) bekezdés c) pontjára hivatkozással kérte, hogy marasztalja az ítéletábra az alpereseket a késedelembe esés napját követő naptól, azaz 2013. július 22. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatban is.

Arra hivatkozott, hogy tévesen fogadta el az elsőfokú bíróság bizonyítékként **a 2013.08.21.-én kelt jegyzőkönyveket. S.F.** aláírásának valódiságának bizonyítása az alpereseket terhelte, ezt az alperesek nem vállalták, így az is kétséges, hogy a vevőként megjelölt személy egyáltalán ott volt-e a jegyzőkönyv felvétele során.

Tévesen állapította meg azt is, hogy az I. r. alperesnek nem volt tudomása arról, hogy a perköltség követelés jogerős döntésen alapul, s nem tudott annak lejátságáról sem (elsőfokú ítélet 10. oldal 3. bekezdés). A **teljesítési határidő** szempontjából pedig nem a végzés jogerőre emelkedését megállapító végzés kézhezvételének, és az attól számított 15. nap leteltének van jelentősége, hanem annak, hogy a határozat jogerőre emelkedéséhez képest (2016. július 6.) a 15 nap teljesítési határidő mikor járt le (2013. július 21.). Ugyanakkor az elsőfokú bíróság által levezetett számítási mód alapján is lejárt volt a tartozás az üzletrész átruházás időpontjában.

* * *

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú döntés érdemi rendelkezéseinek helybenhagyására irányult.

Arra hivatkozott, hogy előzményként figyelembe kell azt venni, hogy a felperes II.rendű alperes neveral, a felperes által képviselt ... Bt. pedig **Sz.A.** val szemben lett nyertes egy 2012. évben indított perben. A vele szemben indított per a fenti perekre adott válasz volt csupán, és a részesedés értékesítése is a csak az abból eredő tartozás teljesítése alóli kibújást célozta.

A részesedés jóhiszemű átruházása akkor lenne megállapítható, ha a lejárt tartozás az átruházás előtt kifizetésre kerül a jogosult részére, illetve fedezet hiányában az értékesítés egy felelős, a hitelezők által is elérhető személy részére történt volna, a hitelezők egyidejű értesítése mellett. A tartozással kapcsolatosan a vevő tájékoztatását **D.Á.** tanúvallomása kifejezetten cáfolta, aszerint **S.F.** tartozással terhelt céget semmiképpen nem vett volna meg, egyikőjük sem tudott arról, hogy a Kft-nek a jogvitához kapcsolódóan tartozása keletkezett, a részére bemutatott pert megszüntető végzés vonatkozásában pedig azt állította, hogy soha nem látta.

A fizetőképesség kizárólag a cég teljes vagyoni helyzetét igazoló mérleggel és beszámolóval, illetve szakértői bizonyítással állapítható meg. E tény egy hiteltelen, egyszerű okirattal és tanúkkal nem igazolható. Semmilyen hiteles iratból nem támasztja alá, hogy a 2013.08.21.-én kelt egyszerű okirattal minősülő jegyzőkönyvekben feltüntetett pénzeszközök a valóságban is megtalálhatóak voltak. A 70.000 forint számlapénz léte számlakivonattal nem igazolt, a további két összeg pedig nem bizonyított, hogy fellelhető volt a cég pénzeszközei között. **S.F.** aláírásának valódisága sem igazolt, és a nem érdektelen tanúk ellentmondásos vallomása is azt támasztja alá, hogy ezen iratok nem az abban feltüntetett helyen, és az azt aláíró személyek jelenlétében készültek.

Értékelni kell, hogy **Sz.Zs.** az I. r. alperes házastársa, és II.rendű alperes neve sógora, tehát hozzátartozói viszony áll fenn közöttük. **Sz.Zs.** a felperessel haragos viszonyban áll, korábbi perekben is tanúként lett meghallgatva, és mindkét perben jogerős ítélet született a tanú elfogultságát illetően. Mind I.rendű alperes neve, mind **Sz.Zs.** úgy nyilatkozott, hogy az átadott iratokat felsoroló irat a könyvelő irodában került aláírásra, és nem állították, hogy **D.Á.** megjelent

volna ott, noha a könyvelési anyag átadásával kapcsolatos iratjegyzéken **D.Á.** tanúként szerepel. **D.Á.** maga sem nyilatkozott úgy, hogy az a könyvelőirodában került aláírásra az ő jelenlétében. Ehhez képest **D.Á.** első nyilatkozatában az ügyvédi irodát jelölte meg az iratok aláírásának helyszínéneként, s csak utóbb igazította vallomását I.rendű alperes neve és **Sz.Zs.** előadásához, miszerint a kérdéses iratok **D.Á.** testvére házában kerültek kiállításra. **D.Á.** azt sem tudta igazolni, hogy a házipénztárban lévő pénz az állítottak szerint került átadásra.

Az I. r. alperes a csatlakozó fellebbezés vonatkozásában az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Marasztalása esetére sem tartotta alaposnak a felperes késedelmi kamat igényét, figyelemmel arra, hogy azt a felszámoló nem vette nyilvántartásba, így a felszámolás során sem térülhetett volna, személyes felelőssége pedig csak a felszámolási eljárásban ki nem elégíthető követelések vonatkozásában állhat fenn.

* * *

Az I-II. r. alperes fellebbezése nem alapos, a felperes csatlakozó fellebbezése alapos.

Mindenekelőtt arra mutat rá az ítéletábra, hogy az elsőfokú ítélet felperesi keresetet részben elutasító rendelkezéseit a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján fellebbezés hiányában nem érintette.

Az elsőfokú eljárás kapcsán nem állapítható meg olyan, az ügy érdemére is kiható lényeges eljárási szabálysértés, mely megalapozná az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseinek hatályon kívül helyezését. Az elsőfokú bíróság a bizonyítás terhét helyesen határozta meg, a felek indítványainak megfelelően a bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást - az alábbi helyesbítés kivételével - helytállóan állapította meg a bizonyítékokat okszerűen, és a Pp. 206. § -ában foglaltaknak megfelelően értékelve. Az elsőfokú bíróság érdemi döntése - az alábbiak kivételével - annak indokaira is kiterjedően helytálló, annak megváltoztatására az alperesek fellebbezéseiben előadottak nem adnak alapot.

I.
A Cstv.63/A.§ felperes által
bizonyítandó konjunktív feltételei:

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy felperes megfelelően igazolta a Cstv. 63/A. §-a általa bizonyítandó konjunktív törvényi tényállási elemeit, ugyanakkor az alperesek az őket terhelő kimentési kötelezettségüknek nem tudtak sikerrel eleget tenni.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy az I-II. r. alperes felelősségének megállapításánál az üzletrészek átruházásának időpontjában hatályos Cstv. 63/A. §-a szabályait kellett alkalmazni. A konjunktív törvényi feltételek közül a felperes sikerrel igazolta, hogy az egyszerűsített felszámolás esetében a bíróság által jóváhagyott vagyonfelosztási javaslat szerint a jegyzett tőkéjének (500.000 forint) 50%-át meghaladó mértékű tartozása maradt fenn a Kft-nek. Az I-II. r. alperes a felszámolási eljárás megindítását (ezalatt a felszámolás elrendelésére irányuló kérelem bírósághoz történő beérkezése értendő) megelőző három éven belül ruházta át üzletrészt, illetve az alperesek a Ptk. 685/B. §-a alapján többségi befolyással rendelkező volt tagnak minősülnek. E törvényi feltételek teljesülése esetén - sikeres kimentés hiányában- az átruházó tag korlátlan felelőssége állapítandó meg. **A Cstv. 63/A. §-a szerinti konjunktív törvényi feltételek igazolása folytán a törvényi vélelem beáll, amit az alpereseknek kell a kimentés útján megdönteni.**

II.
A Cstv.63/A.§ alperesek által
bizonyítandó kimentési feltételei:

A cégben fennálló vagyoni hányadát rosszhiszeműen átruházó személy felelősségének megállapítása érdekében a cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény, valamint a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosításáról szóló **2005. évi LXIX. törvény általános indokolás 1. pontja szerint** a cégjogi és felszámolási szabályok kiegészítésével kívánta megteremteni a jogalkotó azt, hogy a fantomizálódott (székhelyén, telephelyén, fióktelepén nem található, a ismeretlen tartózkodási helyű képviselőre jogosultak tartózkodási helye ismeretlen) cégek cégnyilvántartásból történő törlése mellett kimondásra kerüljön a vagyoni hányadát korábban rosszhiszeműen átruházó volt tag (részvényes) helytállása is a cég tartozásaiért.

A Cstv. 63/A. §-a fenti módosításához kapcsolódó miniszteri indokolás 3. pontja a kimentés körében visszautal a részletes indokolás 2. pontjában foglaltakra, mely szerint **annak igazolásához, hogy a cég az átruházáskor fizetőképessé volt, az átruházás időpontjára készített számviteli törvény szerinti beszámoló, mérleg lehet alkalmas.** A jogi megoldás a volt tulajdonoshoz telepíti a kimentéshez szükséges bizonyítási terhet, mely kellően visszatartó hatású lehet, amikor **valaki a társaság „kiürítéséről”, és a jog által el nem érhető személy részre történő átruházásról „gondoskodik”.**

Az alperesek kimentése csak két módon lehetséges. Egyrészt, ha bizonyítják, hogy a Kft. az átruházáskor fizetőképessé volt, a tartozás felhalmozódása csak ezt követően következett be. Másrészt, ha az adós ugyan fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, vagy nem volt fizetőképessé, de a tagok az átruházás során jóhiszeműen, és a hitelezők érdekeinek figyelembevételével jártak el.

* * *

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy nem bizonyított a Cstv.63/A.§-a első, kimentési fordulata, az, hogy a Kft. a részesedés átruházásának időpontjában fizetőképessé volt. Ennek meghatározásánál alapvetően nem annak van jelentősége - amit az elsőfokú bíróság hangsúlyozott -, hogy nem a részesedés átruházása alkalmával, hanem hat nappal később került sor a vagyoni eszközök átruházására, így az utóbbiról készített jegyzőkönyv az ügylet időpontjára vetítetten alkalmatlan egy működő cég esetében részesedés átruházásakor (hat nappal korábbi) fizetőképessé igazolására.

A konkrét esetben a részesedés átruházásához képest közel két év telt el a felszámolási eljárás megindítására irányuló kérelem benyújtásáig. Önmagában abból a tényből, hogy a felszámolási eljárásban mindössze két hitelező jelentkezett be, illetve - bizonyítékként történő elfogadása esetén - a 2013. augusztus 21. napján kelt jegyzőkönyvekből sem lehet érdemben a Kft. ügylet időpontjára vetített fizetőképessége vagy fizetéseképtelensége kérdésében állást foglalni.

Helyesen hivatkozott arra a felperes, hogy a Kft. tagjai nem tettek eleget az éves beszámoló letétbe helyezésére és közzétételére vonatkozó kötelezettségüknek, a részesedés átruházását követően ezt a vevő is elmulasztotta és a Kft. iratanyaga sem került a felszámoló részére átadásra. Emiatt az alperesek által igazolandó (érdekkörükbe tartozó) okból jelenleg már nem igazolható, hogy a

részesedés átruházásának időpontjában a Kft. valóban fizetőképes volt-e vagy sem. E körben a bizonyítás az alpereseket terhelte, s a bizonyítási nehézségek miatt a fizetőképesség ténye bizonyíthatatlanságának jogkövetkezményeit is viselniük kell.

* * *

A Cstv. 63/A. §-a második kimentési fordulata vonatkozásában helyesen mutatott rá a felperes, hogy jelen tényállás mellett nem lehet megállapítani azt, hogy az I-II. r. alperes a részesedés átruházása során jóhiszeműen és a hitelezők érdekeinek figyelembe vételével járt volna el. A peradatok éppen azt támasztják alá, hogy az alperesek vagy már eleve azon céllal ruházták át üzletrészeiket, hogy a tagi felelősségre vonás alól mentesüljenek, vagy pedig a vevő kiválasztásánál nem jártak el kellő körültekintéssel (BH2016.345).

Ezt igazolja az, hogy S.F. vált a Kft. tulajdonosává és ügyvezetőjévé, aki mérlegeket nem helyezett letétbe, a Kft (állítólag átadott) iratait nem adta át a felszámolóknak, s a részesedés átruházása után elérhetetlenné vált.

A Cstv. 63/A. §-a szerinti tényállás kapcsán a hitelezői érdekek sérelme alapvetően és általában nem abban nyilvánul meg, hogy az ügyletkötés eredményeként az adós gazdasági társaság vagyona tovább csökken, hanem abban, hogy az ügylet következtében a hitelezők számára **hátrányosan megváltozik a ki nem elégített hitelezői követelésekért felelőssé tehető személyek (tagok) köre.**

A felperesnek az üzletrész átruházási szerződés vonatkozásában egyik fél részéről sem kell célzatosságot, („fantomizálási célt”) bizonyítani, önmagában az ügy fenti - egyedi - körülményei megalapozzák az alperesek kimentésének sikertelenségét. **A jogalkotó ugyanis vélelmezi azt, hogy az üzletrész átruházása - a törvényi feltételek teljesülése esetén- a hitelezők megkárosítására irányult.** A kimentés körében már a tagoknak kell bizonyítani, hogy az átruházással nem csökkent a hitelezők kielégítési alapja, az ügylet nem zárta el őket a hitelezői igények érvényesítésének lehetőségétől, illetve az értékesítéssel nem a korábbi tagok akartak mentesülni a tagként őket fenyegető felelősség alól. A kimentés (a jóhiszeműség vizsgálata) keretében az számít, hogy mi volt a célja, illetve eredménye az átruházásnak, s nem a szerződést kötő felek egymással szemben tanúsított jó vagy rosszhiszeműsége releváns. A szokásostól eltérő módon a bizonyítást arra kell lefolytatni, hogy kötelezettség alanyain kívüli harmadik személyek (az átruházók), a hitelező irányába jóhiszeműek voltak-e.

A csatlakozó fellebbezésben helyesen mutatott rá a felperes, hogy a 2013. augusztus 21. napján kelt jegyzőkönyveket tévesen fogadta el az elsőfokú bíróság bizonyítékként, így az ítélet tábla e vonatkozásban helyesbíti az elsőfokú ítélet indokolását. A jegyzőkönyvek formai szempontból teljes bizonyító erejű magánokiratnak minősülnek, az ehhez szükséges minimális kellék (a hitelesítő személyek neve, lakcíme és tanú minőség) feltüntetésre került, sőt - a csatlakozó fellebbezésben állítottal ellentétben - keltezés is tartalmaznak. A felperes azonban kétségbe vonta a vevő aláírásának valódiságát, s ezzel azt, hogy az a kiállítójától ered. A közokirattal szemben a magánokirat vonatkozásában a törvény nem állítja fel a valódiság vélelmét, csupán a hamisíthatatlanságát. Az okirat valódiságát - kétség esetén - annak kell bizonyítania, aki a per eldöntéséhez szükséges tények bizonyítására kívánja azt felhasználni, így a konkrét esetben ezt - ahogy erre vonatkozóan a bizonyítási terhet az elsőfokú bíróság helyesen meg is határozta - az alpereseknek kellett igazolni (6. sorszám alatti jegyzőkönyv 10. oldal). Az alperesek azonban a megfelelő tartalmú bírói felhívást követően sem terjesztettek elő írásszakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványt. Önmagában az érdektelennek sem tekinthető tanúk vallomásai - figyelemmel a felperesi fellebbezésben helyesen felhívott, a tanúk vallomásai és a peres felek

nyilatkozatai közötti ellentmondásokra is - az okirat tartalmának megerősítésére, illetve az okirat lététől függetlenül a 2013. augusztus 21. napján történtek igazolására nem voltak alkalmasak. (Debreceni Ítéltábla Pf.II..../2013/6., BH2006.192).

Helyesen hivatkozott a felperes arra is, hogy a felperes felé fennálló **tartozás lejátságát** (s azon keresztül a tájékoztatás tartalmát) az elsőfokú bíróság tévesen közelítette meg, e téren a felperes számítása helyes, ezért e kérdés tekintetében az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását a csatlakozó fellebbezésben foglaltaknak megfelelően helyesbíti.

A Kft-t marasztaló végzés 2013. július 6. napján jogerőre emelkedett, a teljesítési határidő ehhez képest 2013. július 21. napján lejárt, függetlenül attól, hogy a Kft. ügyvezetője a határozat jogerőre emelkedéséről tudomást szerzett-e vagy sem. Nem a bíróság határozatának jogerőre emelkedését megállapító deklaratív hatályú végzés kézbesítési időpontjának van jelentősége a lejárati szempontjából, ez legfeljebb a tudomásszerzés vonatkozásában bírhat jelentőséggel. A konkrét esetben a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 16.P..../2012/15. számú jegyzőkönyve megküldésre került a Kft. jogi képviselője részre. A jegyzőkönyv 2. oldalán rögzítésre került, hogy az alperesi jogi képviselő (jelen per felperesének képviselője) a fellebbezési jogáról lemondott, így sajátjogú fellebbezés hiányában a Kft. ügyvezetőjének - az I. r. alperesnek-, s rajta keresztül a II. r. alperesnek sem lehetett kétsége a teljesítési határidő, és a határozat jogerőre emelkedésének számítása kérdésében.

Az I. r. alperes fellebbezésében állított szempont, a Kft. további működése bizonyítására önmagában a tanúk vallomása nem elégséges. Annak ellentmond, hogy a felperes röviddel az átruházást követően már nem tudta elérni sem a Kft-t, sem ügyvezetőjét a cégnyilvántartás szerinti címen. Önmagában a felperesi igényérvényesítés jogszerűségét nem kérdőjelezi meg az, hogy előbb törvényességi felügyeleti eljárást indított a Kft-vel szemben, s nem végrehajtási eljárást kezdeményezett, e magatartás joggal való visszaélést nem valósít meg, a Kft.-nek a tartozást elsődlegesen önkéntes teljesítéssel kellett volna megfizetnie.

Helyesen hivatkozott viszont arra az I. r. alperes, hogy a tokekövetelés után késedelmi kamatban nem marasztalható. A felszámoló a bejelentett késedelmi kamatigényt nem igazolta vissza (1/F/8), s e tekintetben a felperes kifogást sem terjesztett elő, így a kamat adósi vagyoni létében sem térülhetett volna. Emiatt a kamat nem minősül a Cstv 63/A.§-a hatálya alá vonható olyan adósi kötelezettségnek, mely a felszámolási eljárásban nem volt kielégíthető.

A II. r. alperes fellebbezésében foglaltakkal szemben helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a visszaigényelhető illetékekkel, mint a Kft. vagyoniával a konkrét esetben amiatt nem lehetett számolni, mert nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy ilyen irányú kérelem előterjesztésre került, s az illeték visszatérítése is megtörtént, ennek hiányában pedig likvid vagyonnak nem tekinthető.

Alaptalan a II. r. alperes azon fellebbezési hivatkozása is, hogy bizonyította a vevő megfelelő tájékoztatásának ténye. E tekintetben az ítéltábla osztja az elsőfokú ítélet jogi indokolását. Az alperesek által csatolt iratjegyzék sem tartalmaz adatot a per tárgyát képező követelésre vonatkozóan, s a tájékoztatás tényét **D.Á.** tanúvallomása sem erősítette meg.

A fentiekre tekintettel az ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét, mint érdemben helyest - a tényállás pontosítása és a jogi indokolás fenti helyesbítése mellett - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban teljes egészében vesztesnek tekintendő alperesek a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelesek a felperes másodfokú eljárási költségeinek megtérítésére. Az ítéletábra a felperes másodfokú eljárási költségét az öt képviselő ügyvéd megállapodás szerinti, de mérsékelt munkadíjában, és a csatlakozó fellebbezés illetékében határozta meg. Az tárgyalásonkénti 60.000,-Ft ügyvédi munkadíjat a 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján - figyelemmel a per tárgyának értékére és a kifejtett jogi képviseleti tevékenység jellegére és volumenére (a csatlakozó fellebbezés sem az ügy érdemét érintette) csökkentett összegben találta átháríthatónak. A vesztes alperesek a másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült költségeiket maguk viselik.

Győr, 2017. július 5.

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros Zsolt sk. . Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó